

Hupsu possuliini!

Salama löi Rose -farmille eilen.

Se osio latoon. Se melkein osui 11-vuotiaaseen poikaan.

“Se oli todella pelottavaa”. Niin sanoo Jane Evans.

Hän oli siellä. Tässä on hänen tarinansa.

Taivas on musta. Täällä on voimakas tuuli. Täällä on myrsky tuloillaan (= on its way). Me olemme kaikki turvassa isossa puisessa ladossa. Mutta ystäväni Whiz ei ole turvassa. Hän on ulkona eläinten kanssa. Hän auttaa farmaria. Siellä on vuohia, kanoja, ankkoja, hevosia, lampaita, tipuja ja pieniä possuja. Hän kantaa niitä pieneen punaiseen latoon. Ne ovat niin peloissaan. Mutta yksi possu yrittää juosta karkuun. Joten Whiz juoksee ja nappaa sen.

Mutta taivas muuttuu mustemmaksi. Tuuli muuttuu voimakkaammaksi. Sade muuttuu raskaammaksi. Sitten, yhtäkkiä iskee iso salama. Ja heti sen jälkeen (=And right after that) kuuluu sitäkin voimakkaampi pamaus. Punainen lato muuttuu oranssiksi ja Whizin kengät lentävät ilmaan. Hän kaatuu maahan. Hänen hiuksensa muuttuvat valkoisiksi! Onko hän kunnossa? Possu on kunnossa. Whizin silmät ovat auki, mutta hän ei sano mitään. Sitten hän sanoo “hupsu possuliini” ja nukahtaa. Ambulanssi saapuu. Kiva lääkäri antaa hänelle happea (=oxygen).

Whiz on nyt sairaalassa. Ja hoitajat sanovat että hänen hiuksensa voivat vähän paremmin.